

Obsah

IV *Informácie*

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2020/C 87/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
--------------	---	---

V *Oznamy*

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2020/C 87/02	Vec C-569/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Potenza (Taliansko) 26. júla 2019 – OM/Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca a i.	2
2020/C 87/03	Vec C-829/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hamburg (Nemecko) 13. novembra 2019 – XY/KLM Cityhopper BV	2
2020/C 87/04	Vec C-836/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Gera (Nemecko) 18. novembra 2019 – Toropet Ltd./Landkreis Greiz	3
2020/C 87/05	Vec C-854/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Köln (Nemecko) 22. novembra 2019 – Vodafone GmbH/Bundesrepublik Deutschland	3
2020/C 87/06	Vec C-869/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 28. novembra 2019 – L/Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.	5

2020/C 87/07	Vec C-873/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Schleswig-Holsteinischen Verwaltungsgericht (Nemecko) 29. novembra 2019 – Deutsche Umwelthilfe eV/Bundesrepublik Deutschland	5
2020/C 87/08	Vec C-880/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Düsseldorf (Nemecko) 3. decembra 2019 – VZ a i./Eurowings GmbH	6
2020/C 87/09	Vec C-882/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Provincial de Barcelona (Španielsko) 3. decembra 2019 – Sumal, S.L./Mercedes Benz Trucks España, S.L.	7
2020/C 87/10	Vec C-901/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Nemecko) 10. decembra 2019 – CF, DN/Bundesrepublik Deutschland	7
2020/C 87/11	Vec C-907/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 11. decembra 2019 – Q-GmbH/Finanzamt Z	8
2020/C 87/12	Vec C-914/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Taliansko) 12. decembra 2019 – Ministero della Giustizia, zastúpené súčasným ministrom/GN	9
2020/C 87/13	Vec C-919/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovensko) 16. decembra 2019 – trestné konanie proti X.Y.	9
2020/C 87/14	Vec C-931/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzgericht (Rakúsko) 20. decembra 2019 – Titanium Ltd	10
2020/C 87/15	Vec C-933/19 P: Odvolanie podané 20. decembra 2019: Autostrada Wielkopolska S.A.proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 24. októbra 2019 vo veci T-778/17, Autostrada Wielkopolska S. A./Komisia	11
2020/C 87/16	Vec C-934/19 P: Odvolanie podané 20. decembra 2019: Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC proti uzneseniu Všeobecného súdu (ôsma komora) z 10. októbra 2019 vo veci T-2/19, Algebris (UK) a Anchorage Capital Group/SRB	12
2020/C 87/17	Vec C-947/19 P: Odvolanie podané 23. decembra 2019: Carmen Liaño Reig proti uzneseniu Všeobecného súdu (ôsma komora) z 24. októbra 2019 vo veci T-557/17, Liaño Reig/SRB	13
2020/C 87/18	Vec C-6/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tallinna Ringkonnakohus (Estónsko) 7. januára 2020 – Sotsiaalministeerium/Innove SA	15
2020/C 87/19	Vec C-8/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Schleswig-Holsteinischen Verwaltungsgericht (Nemecko) 9. januára 2020 – L.R./Bundesrepublik Deutschland	15
2020/C 87/20	Vec C-13/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles (Belgicko) 14. januára 2020 – Top System SA/État belge	16
2020/C 87/21	Vec C-22/20: Žaloba podaná 17. januára 2020 – Európska komisia/Švédске kráľovstvo	16
2020/C 87/22	Vec C-51/20: Žaloba podaná 29. januára 2020 – Európska komisia/Helénska republika	18
2020/C 87/23	Vec C-57/20: Žaloba podaná 4. februára 2020 – Európska komisia/Spolková republika Nemecko	18

Všeobecný súd

2020/C 87/24	Vec T-619/19 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 12. decembra 2019 – KF/SatCen („Rozhodnutie o začatí administratívneho vyšetrovania – Návrh na odklad výkonu – Návrh na nariadenie predbežných opatrení – Neprípustnosť – Neexistencia naliehavosti“)	20
2020/C 87/25	Vec T-873/19: Žaloba podaná 11. decembra 2019 – Multi-Service/Komisia	20
2020/C 87/26	Vec T-881/19: Žaloba podaná 31. decembra 2019 – GABO:mi/Komisia	21
2020/C 87/27	Vec T-4/20: Žaloba podaná 3. januára 2020 – Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii/Komisia	22
2020/C 87/28	Vec T-7/20: Žaloba podaná 7. januára 2020 – Global Translation Solutions/Parlament	23
2020/C 87/29	Vec T-31/20: Žaloba podaná 20. januára 2020 – West End Drinks/EUIPO – Pernod Ricard (The King of SOHO)	24
2020/C 87/30	Vec T-43/20: Žaloba podaná 27. januára 2020 – AV a AW/Parlament	25
2020/C 87/31	Vec T-48/20: Žaloba podaná 28. januára 2020 – Sahaj Marg Spirituality Foundation/EUIPO (Heartfulness)	26
2020/C 87/32	Vec T-49/20: Žaloba podaná 29. januára 2020 – Rothenberger/EUIPO – Paper Point (ROBOX)	26
2020/C 87/33	Vec T-51/20: Žaloba podaná 31. januára 2020 – Mélin/Parlament	27
2020/C 87/34	Vec T-56/20: Žaloba podaná 3. februára 2020 – Bezos Family Foundation/EUIPO – SNCF Mobilités (VROOM)	28
2020/C 87/35	Vec T-57/20: Žaloba podaná 3. februára 2020 – Group/EUIPO – Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)	29
2020/C 87/36	Vec T-61/20: Žaloba podaná 3. februára 2020 – Sonova/EUIPO – Digitmarket (B-Direct)	30

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie*(2020/C 87/01)***Posledná publikácia**

Ú. v. EÚ C 77, 9.3.2020

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 68, 2.3.2020

Ú. v. EÚ C 61, 24.2.2020

Ú. v. EÚ C 54, 17.2.2020

Ú. v. EÚ C 45, 10.2.2020

Ú. v. EÚ C 36, 3.2.2020

Ú. v. EÚ C 27, 27.1.2020

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Potenza (Taliansko) 26. júla 2019 – OM/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca a i.

(Vec C-569/19)

(2020/C 87/02)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Potenza

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: OM

Žalovaní: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Uznesením zo 7. novembra 2019 Súdny dvor (deviata komora) vyhlásil návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Potenza, za zjavne neprípustný.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hamburg (Nemecko)
13. novembra 2019 – XY/KLM Cityhopper BV**

(Vec C-829/19)

(2020/C 87/03)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: XY

Žalovaná: KLM Cityhopper BV

Vec bola uznesením Súdneho dvora zo 17. januára 2020 vymazaná z registra Súdneho dvora.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Gera (Nemecko)
18. novembra 2019 – Toropet Ltd./Landkreis Greiz**

(Vec C-836/19)

(2020/C 87/04)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Gera

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Toropet Ltd.

Žalovaný: Landkreis Greiz

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 10 písm. a) nariadenia č. 1069/2009 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že pôvodné zaradenie ako materiálu kategórie 3 sa viac neuplatní, ak v dôsledku rozkladu a znehodnotenia už nie je vhodný na ľudskú spotrebu?
2. Má sa článok 10 písm. f) nariadenia č. 1069/2009 vykladať tak, že pôvodné zaradenie produktov živočíšneho pôvodu alebo potravín obsahujúcich produkty živočíšneho pôvodu ako materiálu kategórie 3 sa viac neuplatní, ak z budúcich procesov rozkladu resp. znehodnotenia materiálu vyplynie riziko pre verejné zdravie alebo zdravie zvierat?
3. Má sa ustanovenie článku 9 písm. d) nariadenia č. 1069/2009 vykladať reštriktívnym spôsobom v tom zmysle, že materiál zmiešaný s cudzorodými časticami, akými sú napríklad piliny, sa zaradí do kategórie 2, ak ide o materiál určený na spracovanie, ktorý sa má použiť na krmne účely?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvođených produktov neurčených na ľudskú spotrebu a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1774/2002 (Ú. v. EÚ L 300, 2009, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Köln (Nemecko)
22. novembra 2019 – Vodafone GmbH/Bundesrepublik Deutschland**

(Vec C-854/19)

(2020/C 87/05)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Vodafone GmbH

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Prejudiciálne otázky

1. a) Má sa pojem „regulovaná dátová roamingová služba“ v zmysle článku 6a v spojení s článkom 2 ods. 2 písm. m) nariadenia č. 531/2012 ⁽¹⁾ v prípade, v ktorom mobilnú tarifu, ktorú môžu zákazníci využívať v zahraničí a ktorá pre mobilné dátové prenosy stanovuje mesačný zahrnutý objem dát, po spotrebovaní ktorého dôjde k zníženiu prenosovej rýchlosti, možno rozšíriť o bezplatnú tarifnú opciiu, na základe ktorej možno v tuzemsku využívať určité služby partnerských podnikov telekomunikačného podniku, pričom objem dát spotrebovaný využívaním týchto služieb sa nezapočítava na mesačný zahrnutý objem dát mobilnej tarify, zatiaľ čo v zahraničí dochádza k započítaniu predmetného objemu dát na mesačný zahrnutý objem dát mobilnej tarify, chápať v tom zmysle, že mobilná tarifa a tarifná opciiu sa spolu majú považovať za jednotnú regulovanú dátovú roamingovú službu, v dôsledku čoho je nezapočítanie objemu dát spotrebovaného využívaním služieb partnerských podnikov na mesačný zahrnutý objem dát iba v tuzemsku neprípustné?
 - b) V prípade, ak je odpoveď na otázku 1 písm. a) kladná, má sa článok 6a nariadenia č. 531/2012 v situácii, o akú ide v predmetnom konaní, vykladať v tom zmysle, že započítanie objemu dát spotrebovaného využívaním služieb partnerských podnikov na mesačný zahrnutý objem dát mobilnej tarify v zahraničí sa má považovať za účtovanie dodatočného poplatku?
 - c) V prípade, ak je odpoveď na otázku 1 písm. a) a otázku 1 písm. b) kladná, platí to aj vtedy, keď sa v situácii, o akú ide v predmetnom konaní, za tarifnú opciiu vyžaduje poplatok?
2. a) V prípade, ak je odpoveď na otázku 1 písm. a) kladná, má sa článok 6b ods. 1 prvý pododsek nariadenia č. 531/2012 v situácii, o akú ide v predmetnom konaní, vykladať v tom zmysle, že politiku primeraného využívania („Fair Use Policy“) na spotrebu regulovaných maloobchodných roamingových služieb možno stanoviť aj pre tarifnú opciiu ako takú?
 - b) V prípade, ak je odpoveď na otázku 1 písm. a) kladná a odpoveď na otázku 2 písm. a) záporná, má sa článok 6b ods. 1 prvý pododsek nariadenia č. 531/2012 v situácii, o akú ide v predmetnom konaní, chápať v tom zmysle, že spoločnú politiku primeraného využívania („Fair Use Policy“) na spotrebu regulovaných maloobchodných roamingových služieb možno stanoviť tak pre mobilnú tarifu, ako aj pre tarifnú opciiu, v dôsledku čoho treba objem dát, ktorý sa má poskytnúť v rámci spoločnej „Fair Use Policy“, určiť na základe celkovej domácej maloobchodnej ceny mobilnej tarify, resp. súčtu celkových domácich maloobchodných cien mobilnej tarify a tarifnej opciiu?
 - c) V prípade, ak je odpoveď na otázku 1 písm. a) kladná a odpoveď na otázku 2 písm. a) a otázku 2 písm. b) záporná, má sa článok 6b ods. 1 prvý pododsek nariadenia č. 531/2012 v spojení s článkom 4 ods. 2 prvým pododsekom vykonávacieho nariadenia 2016/2286 ⁽²⁾ v situácii, o akú ide v predmetnom konaní, analogicky uplatniť v tom zmysle, že politiku primeraného využívania („Fair Use Policy“) možno stanoviť pre tarifnú opciiu ako takú?
3. a) V prípade, ak je odpoveď na otázku 2 písm. a) alebo c) kladná, má sa pojem „otvorený dátový balík“ v zmysle článku 6b ods. 1 prvého pododseku nariadenia č. 531/2012 v spojení s článkom 4 ods. 2 prvým pododsekom a článkom 2 ods. 2 písm. c) vykonávacieho nariadenia 2016/2286 vykladať v tom zmysle, že tarifná opciiu, za ktorú sa vyžaduje poplatok, sa sama osebe má považovať za otvorený dátový balík?
 - b) V prípade, ak je odpoveď na otázku 3 písm. a) kladná, platí to aj v situácii, o akú ide v predmetnom konaní, keď sa za tarifnú opciiu nevyžaduje poplatok?

4. V prípade, ak je odpoveď na otázku 2 písm. a) alebo c) kladná a odpoveď na otázku 3 písm. a) alebo b) záporná, má sa článok 6b ods. 1 prvý pododsek nariadenia č. 531/2012 v spojení s článkom 4 ods. 2 prvým pododsekom vykonávacieho nariadenia 2016/2286 v situácii, o akú ide v predmetnom konaní, vykladať v tom zmysle, že celková domáca maloobchodná cena mobilnej tarify sa má použiť aj na určenie objemu, ktorý sa musí poskytnúť roamingovému zákazníkovi v rámci „Fair Use Policy“, ktorá sa vzťahuje samostatne na tarifnú opciiu ako takú?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 531/2012 z 13. júna 2012 o roamingu vo verejných mobilných komunikačných sieťach v rámci Únie (Ú. v. EÚ L 172, 2012, s. 10).

(²) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2016/2286 z 15. decembra 2016, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá o uplatňovaní politiky primeraného využívania a o metodike na posúdenie udržateľnosti zrušenia maloobchodných roamingových príplatkov, ako aj o žiadosti, ktorú má poskytovateľ roamingu predložiť na účely tohto posúdenia (Ú. v. EÚ L 344, 2016, s. 46).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 28. novembra 2019 – L/Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

(Vec C-869/19)

(2020/C 87/06)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: L

Odporkyňa v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

Prejudiciálna otázka

Bráni článok 6 ods. 1 smernice 93/13/EHS (¹) uplatňovaniu procesných zásad, konkrétne dispozičnej zásady, zásady koherentnosti a zásady zákazu *reformatio in peius*, ktoré bránia súdu, ktorý rozhoduje o opravnom prostriedku podanom bankou proti rozsudku, ktorým bolo časovo obmedzené vrátenie súm, ktoré spotrebiteľ neoprávnene zaplatil v dôsledku „podmienky stanovujúcej minimálnu úrokovú sadzbu“ vyhlásenej za neplatnú, aby nariadil úplné vrátenie týchto súm, a tým zhoršil postavenie navrhovateľa v konaní o opravnom prostriedku, lebo spotrebiteľ toto obmedzenie nenapadol?

(¹) Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Schleswig-Holsteinischen Verwaltungsgericht (Nemecko) 29. novembra 2019 – Deutsche Umwelthilfe eV/Bundesrepublik Deutschland

(Vec C-873/19)

(2020/C 87/07)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Schleswig-Holsteinischen Verwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Deutsche Umwelthilfe eV

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

za účasti: Volkswagen AG

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 9 ods. 3 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia podpísaného 25. júna 1998 v Aarhuse a schváleného v mene Európskeho spoločenstva rozhodnutím Rady 2005/370/ES zo 17. februára 2005 ⁽¹⁾ v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že environmentálnym združeniam sa v zásade musí umožniť, aby na súde napadli rozhodnutie, ktorým sa schvaľuje výroba dieselových osobných motorových vozidiel s rušiacimi zariadeniami – pravdepodobne v rozpore s článkom 5 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel ⁽²⁾?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:
 - a) Má sa článok 5 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel vykladať v tom zmysle, že meradlom pre otázku opodstatnenosti rušiaceho zariadenia na ochranu motora pred poškodením alebo haváriou a na bezpečnú prevádzku vozidla by v zásade bol súčasný stav techniky v zmysle technických možností v čase typového schválenia ES?
 - b) Majú sa popri stave techniky zohľadniť iné okolnosti, ktoré môžu viesť k prípustnosti rušiaceho zariadenia, hoci by to samo osebe podľa súčasného stavu techniky nebolo „opodstatnené“ v zmysle článku 5 ods. 2 druhej vety písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel?

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady zo 17. februára 2005 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (Ú. v. EÚ L 124, 2005, s. 1).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 171, 2007, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Düsseldorf (Nemecko) 3. decembra 2019 – VZ a i./Eurowings GmbH

(Vec C-880/19)

(2020/C 87/08)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: VZ a i.

Žalovaná: Eurowings GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 5 ods. 1 písm. c) bod iii) nariadenia (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ vykladať tak, že presmerovanie spomenuté v tomto ustanovení, ktoré cestujúcemu umožní odletieť maximálne hodinu pred plánovaným časom odletu, sa musí uskutočniť z toho istého miesta odletu ako rezervované letecké spojenie, alebo prichádza do úvahy aj odlet z iného letiska?

2. V prípade, že prichádza do úvahy aj odlet z iného letiska, je rozhodujúca len skutočnosť, že odlet sa uskutoční maximálne hodinu pred plánovaným časom odletu, bez ohľadu na to, ako dlho trvá príchod cestujúceho na letisko, alebo sa má časová odchýlka vypočítať aj v súvislosti s príchodom cestujúceho na letisko?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Provincial de Barcelona
(Španielsko) 3. decembra 2019 – Sumal, S.L./Mercedes Benz Trucks España, S.L.**

(Vec C-882/19)

(2020/C 87/09)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Audiencia Provincial de Barcelona

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Sumal, S.L.

Žalovaná: Mercedes Benz Trucks España, S.L.

Prejudiciálne otázky

- A) Odôvodňuje doktrína týkajúca sa hospodárskej jednotky, ktorá vyplýva z judikatúry samotného Európskeho súdu, rozšírenie zodpovednosti materskej spoločnosti na dcérsku spoločnosť, alebo sa táto doktrína vzťahuje len na rozšírenie zodpovednosti dcérskych spoločností na materskú spoločnosť?
- B) Má sa rozšírenie pojmu hospodárska jednotka uskutočniť v rámci vzťahov vnútri skupiny výlučne na základe faktorov kontroly alebo možno vychádzať aj z iných kritérií, vrátane toho, že dcérska spoločnosť mohla mať prospech z protiprávných konaní?
- C) V prípade pripustenia možnosti rozšírenia zodpovednosti materskej spoločnosti na dcérsku spoločnosť, aké by boli podmienky, ktoré by toto rozšírenie umožnili?
- D) V prípade, ak je odpoveď na predchádzajúce otázky v prospech pripustenia rozšírenia zodpovednosti na dcérske spoločnosti z dôvodu konania materských spoločností, je v súlade s touto doktrínou Spoločenstva vnútroštátna právna úprava, akou je článok 71 ods. 2 zákona o ochrane hospodárskej súťaže, ktorý stanovuje len možnosť rozšíriť zodpovednosť dcérskej spoločnosti na materskú spoločnosť za predpokladu, že materská spoločnosť má kontrolu nad dcérskou spoločnosťou?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg
(Nemecko) 10. decembra 2019 – CF, DN/Bundesrepublik Deutschland**

(Vec C-901/19)

(2020/C 87/10)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: CF, DN

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Prejudiciálne otázky

1. Bránia článok 15 písm. c) a článok 2 písm. f) smernice 2011/95/EÚ⁽¹⁾ výkladu a uplatňovaniu ustanovenia vnútroštátneho práva, podľa ktorého vážne a individuálne ohrozenie života alebo osoby civilistu z dôvodu všeobecného násillia v situáciách ozbrojeného konfliktu (v tom zmysle, že civilista by už v dôsledku svojej prítomnosti na dotknutom území čelil reálnemu riziku utrpenia takéhoto ohrozenia) v tých prípadoch, v ktorých táto osoba nie je špecificky dotknutá z dôvodu okolností vlastných jej osobnej situácii, môže existovať len vtedy, keď sa zistil minimálny počet už vzniknutých civilných obetí (mŕtvych a zranených)?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, má sa otázka, či vznikne ohrozenie v tomto zmysle, posudzovať na základe komplexného zohľadnenia všetkých okolností konkrétneho prípadu? Ak nie, aké iné požiadavky vyplývajúce z práva Únie musí toto posudzovanie spĺňať?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 11. decembra 2019 – Q-GmbH/Finanzamt Z

(Vec C-907/19)

(2020/C 87/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Q-GmbH

Žalovaný: Finanzamt Z

Prejudiciálna otázka

Je služba súvisiaca s poisťovacími a zaisťovacími transakciami, ktorá sa poskytuje poisťovacími maklérmi a poisťovacími agentmi v zmysle článku 135 ods. 1 písm. a) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme DPH⁽¹⁾, oslobodená od dane, ak zdaniteľná osoba, ktorá pre poisťovaciú spoločnosť vykonáva sprostredkovateľské služby, tejto poisťovacej spoločnosti navyše poskytuje aj sprostredkovaný poisťný produkt?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Taliansko) 12. decembra 2019 – Ministero della Giustizia, zastúpené súčasným ministrom/GN

(Vec C-914/19)

(2020/C 87/12)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Ministero della Giustizia, zastúpené súčasným ministrom

Odporkyňa: GN

za účasti: HM, JL, JJ

Prejudiciálna otázka

Bránia článok 21 Charty základných práv Európskej únie, článok 10 ZFEÚ a článok 6 smernice Rady 2000/78/ES⁽¹⁾ z 27. novembra 2000, v časti, v ktorej zakazujú diskrimináciu z dôvodu veku, pokiaľ ide o prístup k zamestnaniu, možnosti členského štátu stanoviť vekovú hranicu týkajúcu sa prístupu k povolaniu notára?

⁽¹⁾ Smernica 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, 2000, s. 16; Mím. vyd. 05/004, s. 79).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovensko) 16. decembra 2019 – trestné konanie proti X.Y.

(Vec C-919/19)

(2020/C 87/13)

Jazyk konania: slovenčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, X.Y.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa čl. 4 ods. 1 písm. a) rámcového rozhodnutia⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že kritériá v ňom uvedené budú splnené iba vtedy, ak má odsúdená osoba v členskom štáte, ktorého je štátnym občanom, také rodinné, sociálne, pracovné alebo iné väzby, so zreteľom na ktoré možno dôvodne predpokladať, že výkon trestu v tomto štáte môže uľahčiť jej sociálnu nápravu, teda, že bráni takej vnútroštátnej úprave, akou je § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. (v znení účinnom do 31. decembra 2019), ktorá umožňuje v takýchto prípadoch uznať a vykonať rozsudok len na základe formálne evidovaného obvyklého pobytu vo vykonávajúcom štáte, bez ohľadu na to, či má odsúdená osoba v tomto štáte konkrétne väzby umožňujúce posilniť jej sociálnu nápravu.

2. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku má sa čl. 4 ods. 2 rámcového rozhodnutia vykladať v tom zmysle, že aj v situácii upravenej v čl. 4 ods. 1 písm. a) rámcového rozhodnutia je príslušný orgán štátu pôvodu povinný presvedčiť sa ešte pred zaslaním rozsudku a osvedčenia o tom, že výkon trestu zo strany vykonávajúceho štátu bude slúžiť na účely uľahčenia sociálnej nápravy odsúdenej osoby, a zároveň v tomto smere získané informácie je povinný uviesť v časti d), bod 4. osvedčenia, osobitne ak odsúdená osoba v stanovisku podľa čl. 6 ods. 3 rámcového rozhodnutia tvrdí, že má konkrétne rodinné, sociálne alebo pracovné väzby v štáte pôvodu.
3. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku má sa čl. 9 ods. 1 písm. b) rámcového rozhodnutia vykladať tak, že dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozsudku bude daný aj vtedy, ak sa v situácii uvedenej v čl. 4 ods. 1 písm. a) rámcového rozhodnutia napriek porade podľa odseku 3 tohto ustanovenia a prípadnom poskytnutí ďalších potrebných informácií nepreukáže existencia takých rodinných, sociálnych, pracovných alebo iných väzieb, so zreteľom na ktoré by bolo možné dôvodne predpokladať, že výkon trestu vo vykonávajúcom štáte môže uľahčiť sociálnu nápravu odsúdeného.

(¹) Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, Ú. v. EÚ 2008, L 327, s. 27, v znení rámcového rozhodnutia Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, Ú. v. EÚ 2009, L 81, s. 24.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzgericht (Rakúsko) 20. decembra 2019 – Titanium Ltd

(Vec C-931/19)

(2020/C 87/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovateľka: Titanium Ltd

Dotknutý orgán: Finanzamt Wien 1/23

Prejudiciálna otázka (¹)

Má sa pojem „stála prevádzkareň“ chápať tak, že musí byť neustále daná prítomnosť ľudských a technických zdrojov a preto v prevádzkarni majú byť bezpodmienečne prítomní vlastní zamestnanci poskytovateľa alebo v konkrétnom prípade zdaniteľného nájmu nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v tuzemsku, ktorá predstavuje len pasívnu službu, je možné túto [nehnuteľnosť] považovať za „stálu prevádzkareň“ aj bez zamestnancov?

(¹) K výkladu smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1), v znení smernice 2008/8/ES (Ú. v. EÚ L 44, 2008, s. 11), ako aj vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 282/2011 z 15. marca 2011, ktorým sa ustanovujú vykonávacie opatrenia smernice 2006/112/ES (Ú. v. EÚ L 77, 2011, s. 1).

Odvolanie podané 20. decembra 2019: Autostrada Wielkopolska S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 24. októbra 2019 vo veci T-778/17, Autostrada Wielkopolska S.A./Komisia

(Vec C-933/19 P)

(2020/C 87/15)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Autostrada Wielkopolska S.A. (v zastúpení: O. Geiss, Rechtsanwalt, T. Siakka, dikigoros)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Poľská republika

Návrhy odvolateľky

- zrušil napadnutý rozsudok,
- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2018/556 z 25. augusta 2017 o štátnej pomoci SA.35356 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2012/N) poskytnutej Poľskom pre spoločnosť Autostrada Wielkopolska S.A., alebo, subsidiárne, vrátil vec Všeobecnému súdu a v každom prípade,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené odvolateľkou v odvolacom konaní a v konaní vo veci T-778/7 pred Všeobecným súdom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľ na podporu svojho odvolania uvádza štyri odvolacie dôvody:

Prvý odvolací dôvod: Všeobecný súd sa dopustil zjavne nesprávneho právneho posúdenia tým, že zamietol prvý žalobný dôvod odvolateľky, pretože po tom, ako správne konštatoval, že Komisia mala odvolateľke umožniť predložiť vo fáze správneho konania svoje vyjadrenie (konštatovanie, ktoré nie je v rámci tohto odvolania spochybňované), uplatnil nesprávne právne kritérium (vyžadujúce preukázanie možného účinku rozhodnutia), skreslil obsah napadnutého rozhodnutia a dostatočne neodôvodnil konštatovanie, že dané (nesprávne) kritérium nebolo splnené.

Druhý odvolací dôvod: zjavne nesprávne právne posúdenia, ktorých sa Všeobecný súd dopustil, zahŕňajú neposúdenie toho, či Komisia uplatnila kritérium investora v trhovom hospodárstve ako relevantné právne kritérium, čím porušil článok 107 ods. 1 ZFEÚ, prekročenie právomoci preskúmania tým, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nahradil svojím vlastným odôvodnením, obrátenie dôkazného bremena, nedostatočné odôvodnenie, skreslenie dôkazov, nedodržanie pravidiel dokazovania (v súvislosti s jeho vlastnými zisteniami a jeho povinnosťou preskúmať posúdenie Komisie vzhľadom na porušenie uplatniteľných právnych kritérií) a porušenie základnej zásady prednosti práva Únie. Konkrétne sa pochybenia týkajú konštatovania, že Komisia nemusela zohľadniť a posúdiť zmenu rizík súvisiacich s infláciou a s výmenným kurzom, že Všeobecný súd vychádzal zo zákona z 28. júla 2005 ako obmedzenia kritéria investora v trhovom hospodárstve, že Komisia nemusela zohľadniť a posúdiť riziká týkajúce sa ukončenia a súdnych sporov, a nesprávnych posúdení Všeobecného súdu týkajúcich sa tretieho prvku v bode 152 odôvodnenia.

Tretí odvolací dôvod: Všeobecný súd sa tým, že zamietol druhú časť druhého žalobného dôvodu, dopustil zjavne nesprávneho právneho posúdenia, pretože nesprávne uplatnil uplatniteľné kritériá, protiprávne nahradil odôvodnenia Komisie svojím vlastným odôvodnením, prevrátil dôkazné bremeno, neposkytol dostatočné odôvodnenie a nedodržiaval pravidlá dokazovania.

Štvrtý odvolací dôvod: Všeobecný súd sa tým, že zamietol prvú časť piateho žalobného dôvodu, dopustil zjavne nesprávneho právneho posúdenia, pretože skreslil zjavný zmysel dôkazov a neposkytol dostatočné odôvodnenie.

Odvolanie podané 20. decembra 2019: Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC proti uzneseniu Všeobecného súdu (ôsma komora) z 10. októbra 2019 vo veci T-2/19, Algebris (UK) a Anchorage Capital Group/SRB

(Vec C-934/19 P)

(2020/C 87/16)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľky: Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC (v zastúpení: T. Soames, advokát, N. Chesaites, advocaat, R. East, solicitor, D. Mackersie, barrister)

Ďalší účastník konania: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB)

Návrhy odvolateľiek

Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil odsek 1 výrokovej časti napadnutého uznesenia,
- zrušil odsek 2 výrokovej časti napadnutého uznesenia a uložil SRB povinnosť znášať jej vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania odvolateľiek, ktoré vznikli v prvostupňovom aj odvolacom konaní, a
- priznal odvolateľkám aktívnu legitímáciu na podanie návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia pred Všeobecným súdom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Vo svojom prvom odvolacom dôvode odvolateľky tvrdia, že tým, že Všeobecný súd rozhodol, že odvolateľky nie sú priamo dotknuté, sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, pretože nesprávne vyložil článok 20 ods. 11 prvý pododsek nariadenia (EÚ) 806/2014 (1) (ďalej len „SRMR“), ako aj porušil vlastnícke právo odvolateľiek.

Výklad podaný Všeobecným súdom ho priviedol k záveru, že za okolností, aké existujú v prejednávanej veci, keď 1. vyvlastnení účastníci konania, akými sú odvolateľky, majú aktívnu legitímáciu len na to, aby napadli nevykonanie konečného *ex post* ocenenia, keď sa môžu domáhať odškodnenia podľa článku 20 ods. 11 druhého pododseku písm. b) nariadenia 806/2014; 2. sa odškodnenie uhrádza len podľa článku 20 ods. 11 druhého pododseku písm. b), keď použitý program riešenia krízy využíva buď nástroje rekapitalizácie z vnútorných zdrojov podľa článku 27 nariadenia 806/2014, nástroje preklenovacej inštitúcie podľa článku 25 nariadenia 806/2014 alebo nástroje oddelenia aktív podľa článku 26 nariadenia 806/2014; 3. veritelia a (akcionári) teda nemajú aktívnu legitímáciu. Keďže za okolností, aké existujú v prejednávanej veci, je len ťažko možné sa domnievať, že by niekto iný ako vyvlastnení akcionári a veritelia mohli mať aktívnu legitímáciu na to, aby napadol nevykonanie konečného *ex post* ocenenia zo strany SRB, SRB preto môže vychádzať v podstate z chybných a veľmi nespoľahlivých predbežných ocenení. Odvolateľky sú priamo dotknuté rozhodnutím nevykonať konečné ocenenie, pretože je veľmi pravdepodobné, že konečné *ex post* ocenenie 1 a 2 potvrdí, že banka bola ocenená nesprávne, čo si bude vyžadovať, aby SRB zvažila, či odvolateľky odškodní zvýšením hodnoty pohľadávok veriteľov alebo zvýšením protihodnoty od spoločnosti Santander podľa článku 20 ods. 12 nariadenia 806/2014. Keby sa SRB rozhodla neposkytnúť odškodnenie, toto jej rozhodnutie by takisto bolo napadnuteľné podaním žaloby o náhradu škody.

Výklad článku 20 ods. 11 zo strany Všeobecného súdu tiež porušuje vlastnícke právo chránené článkom 17 Charty základných práv, pretože konečné *ex post* ocenenie je potrebné na zabezpečenie toho, aby: 1. sa vyvlastnenie dlhopisov AT1 a T2 odvolateľiek vykonalo v súlade so zákonom, a 2. sa poskytla spravodlivá náhrada škody, to znamená určením hodnoty banky na základe konečného *ex post* ocenenia.

2. Vo svojom druhom odvolacom dôvode odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd sa v každom prípade dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že odvolateľky nemajú nárok na odškodnenie podľa článku 20 ods. 12 písm. a) SRMR, a tým podal nesprávny výklad tohto ustanovenia a porušil zásadu zákazu diskriminácie.

Odvolateľky tvrdia, že v kontexte krízovej situácie banky by mal článok 20 ods. 12 písm. a) zahŕňať okolnosti, za ktorých by sa relevantné kapitálové nástroje (napr. dlhopisy AT1 a T2) odpísali vo výške 100 % (ako v prejednávanej veci), či už by sa odpísali podľa článku 22 ods. 1 SRMR alebo pomocou vnútorných zdrojov (*bail-in*), a to z dvoch dôvodov. Po prvé, tento prístup je v súlade so skutočnosťou, že 100 %-ný „*bail-in*“ a 100 %-é „odpísanie“/„konverzia“ dlhopisov AT1 a T2 sú v zásade tie isté veci (s tým istým hospodárskym účinkom), pretože sa prostredníctvom nich odpisuje dlh banky voči jej veriteľom alebo sa mení na vlastný kapitál. Po druhé, bolo by diskriminačné a zvrátené, keby veritelia/akcionári, ktorých dlžné nástroje sa odpísali alebo konvertovali podľa článku 22 ods. 1 SRMR, neboli odškodnení, napriek tomu, že: 1. právny mechanizmus a praktický účinok odpísania a konverzie podľa článku 21 SRMR a *bail-in* podľa článku 27 SRMR sú rovnaké a 2. obe opatrenia sa vyznačovali rovnakým predbežným ocenením.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1).

Odvolanie podané 23. decembra 2019: Carmen Liaño Reig proti uzneseniu Všeobecného súdu (ôsma komora) z 24. októbra 2019 vo veci T-557/17, Liaño Reig/SRB

(Vec C-947/19 P)

(2020/C 87/17)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Carmen Liaño Reig (v zastúpení: F. López Antón, advokát)

Ďalší účastník konania: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- i) vyhovel tomuto odvolaniu a zrušil uznesenie z 24. októbra 2019, Liaño Reig/CRU (T-557/17, neuvverejnené, EU:T:2019:771), pokiaľ ide o vyhlásenie žaloby podanej odvolateľkou na Všeobecný súd za neprípustnú a uloženie povinnosti odvolateľke nahradiť trovy konania, ktoré sú uvedené v bodoch 1 a 3 výroku uznesenia;
- ii) na základe článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora vydal právoplatné rozhodnutie vo veci predloženej odvolateľkou Všeobecnému súdu, a vyhovel v plnom rozsahu návrhom, ktoré uviedla odvolateľka v žalobe podanej na Všeobecný súd, ak sa domnieva, že to súdne konanie umožňuje a pokiaľ to tak nie je, aby vrátil vec Všeobecnému súdu, pričom o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

A) Pokiaľ ide o dôvod neprípustnosti žaloby na základe toho, že čiastočné zrušenie rozhodnutia o riešení krízových situácií, ktoré požaduje odvolateľka, nemožno oddeliť od zostávajúcej časti mechanizmu riešenia krízových situácií bez toho, aby bola dotknutá podstata rozhodnutia.

Odvolací dôvod 1: Tvrdenie uplatnené v bode 40 napadnutého uznesenia je nedostatočne odôvodnené.

Odvolací dôvod 2: Tvrdenie uvedené v bode 40 napadnutého uznesenia je nesprávne a nepodložené, keďže nezohľadňuje údaje týkajúce sa hodnoty kapitálových nástrojov kategórie 2, na ktoré odkazuje článok 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia o riešení krízových situácií a ktoré boli konvertované na akcie banky Banco Popular.

Odvolací dôvod 3: Napadnuté uznesenie nezohľadňuje judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej musí byť zmena podstaty aktu posudzovaná na základe objektívneho kritéria.

Odvolací dôvod 4: V bodoch 30 a 35 napadnutého uznesenia je nedostatočne odôvodnená údajná potreba konverzie všetkých kapitálových nástrojov kategórie 2 ako predchádzajúca požiadavka nevyhnutná k uplatneniu nástrojov na riešenie spočívajúce v prevode činnosti.

Odvolací dôvod 5: Napadnuté uznesenie sa dopúšťa nesprávneho právneho posúdenia, keď vychádza z ponuky kúpy predloženej bankou Banco de Santander, ktorá nie je súčasťou spisu.

Odvolací dôvod 6: Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 31 a 32 nezohľadnil tvrdenie odvolateľky v súvislosti s účinnosťou ocenenia 2 a neposudzuje dokumenty založené do spisu preukazujúce toto tvrdenie.

Odvolací dôvod 7: Bod 42 napadnutého uznesenia obsahuje nesprávne právne posúdenie z dôvodu nedostatku odôvodnenia.

Odvolací dôvod 8: Napadnuté uznesenie nezohľadňuje tvrdenie odvolateľky týkajúce sa uplatnenia článku 21 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014 v súvislosti s nesplnením požiadavky oddeliteľnosti a odôvodnenie bodu 42 je teda nesprávne.

B) Pokiaľ ide o dôvod neprípustnosti žaloby na základe toho, že čiastočné zrušenie rozhodnutia o riešení krízových situácií, ktoré požaduje odvolateľka, je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania s veriteľmi tej istej kategórie.

Odvolací dôvod 9: Body 48 a 51 napadnutého uznesenia obsahujú nesprávne právne posúdenie tvrdení odvolateľky.

Odvolací dôvod 10: Všeobecný súd sa v bodoch 45 a 46 napadnutého uznesenia dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keďže vo vzťahu k dlhopisom BPEF neoprávnene uplatňuje všeobecnú zásadu riešenia krízových situácií stanovenú v článku 15 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 806/2014.

Odvolací dôvod 11: Všeobecný súd sa v bodoch 44 až 46 a 51 napadnutého uznesenia dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keďže vo vzťahu k dlhopisom BPEF nesprávne uplatňuje zásadu rovnakého zaobchádzania a okrem toho uvádza nesprávne odôvodnenie.

C) Pokiaľ ide o neprípustnosť návrhu na zrušenie ocenení 1 a 2

Odvolací dôvod 12: Všeobecný súd (bod 55 napadnutého uznesenia) odôvodňuje neprípustnosť návrhu na zrušenie ocenení 1 a 2 výlučne neprípustnosťou návrhu odvolateľky na čiastočné zrušenie rozhodnutia o riešení krízových situácií.

D) Pokiaľ ide o neprípustnosť návrhu na vyrovnanie

Odvolací dôvod 13: Všeobecný súd (bod 66 napadnutého uznesenia) odôvodňuje neprípustnosť návrhu odvolateľky na vyrovnanie výlučne neprípustnosťou návrhu na zrušenie konverzie dlhopisov BPEF na akcie banky Banco Popular.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tallinna Ringkonnakohus (Estónsko) 7. januára 2020 – Sotsiaalministeerium/Innove SA

(Vec C-6/20)

(2020/C 87/18)

Jazyk konania: estónčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tallinna Ringkonnakohus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Sotsiaalministeerium

Odporkyňa v odvolacom konaní: Innove SA

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa články 2 a 46 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES⁽¹⁾ z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby vykladať v tom zmysle, že bránia prijatiu vnútroštátnych právnych predpisov, akým je § 41 ods. 3 Riigihangete seadus (zákon o verejnom obstarávaní, ďalej len „RHS“), na základe ktorého je verejný obstarávateľ v prípade, ak činnosti, ktoré sa majú vykonať v rámci verejnej zákazky, podliehajú osobitným zákonným požiadavkám, povinný v oznámení o výzve na predkladanie ponúk uviesť, aké registrácie alebo povolenia na výkon činnosti sú potrebné pre potvrdenie spôsobilosti uchádzača a musí v oznámení o výzve na predkladanie ponúk vyžadovať na účely posúdenia splnenia osobitných zákonných podmienok predloženie dôkazu o povolení na výkon činnosti alebo o registrácii, ako aj odmietnuť uchádzača ako nespôsobilého, ak nedisponuje príslušným povolením na výkon činnosti alebo registráciou?
2. Majú sa články 2 a 46 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby verejný obstarávateľ v prípade zákazky na obstarávanie potravinovej pomoci, ktorá prekračuje medzinárodnú prahovú hodnotu, stanovil také kritérium pre výber uchádzačov, podľa ktorého sú všetci uchádzači bez ohľadu na miesto, kde doposiaľ vykonávali svoju činnosť, povinní už v okamihu predloženia ponuky disponovať povolením na výkon činnosti alebo registráciou v krajine, v ktorej sa bude poskytovať potravinová pomoc, a to aj vtedy, ak uchádzač doposiaľ nepôsobil v tomto členskom štáte?
3. V prípade kladnej odpovede na vyššie uvedenú otázku:
 - a) Majú sa články 2 a 46 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby považovať za ustanovenia, ktoré sú natoľko jasné, že sa voči nim nemožno odvolávať na zásadu ochrany legitímnej dôvery?
 - b) Majú sa články 2 a 46 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby vykladať v tom zmysle, že situáciu, keď verejný obstarávateľ v rámci verejnej výzvy v oblasti potravinovej pomoci vyžaduje od uchádzačov v súlade s potravinovým zákonom, aby už v čase predloženia ponuky disponovali povolením na výkon činnosti, možno považovať za zjavné porušenie platných ustanovení, za nedbanlivosť alebo nezrovnalosť, ktoré bránia uplatneniu zásady ochrany legitímnej dôvery?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, 2004, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Schleswig-Holsteinischen Verwaltungsgericht (Nemecko) 9. januára 2020 – L.R./Bundesrepublik Deutschland

(Vec C-8/20)

(2020/C 87/19)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: L.R.

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Prejudiciálna otázka

Je vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej možno žiadosť o medzinárodnú ochranu odmietnuť ako neprípustnú následnú žiadosť, ak sa neúspešné prvé azylové konanie neuskutočnilo v členskom štáte EÚ, ale v Nórsku, zlučiteľná s článkom 33 ods. 2 písm. d) a článkom 2 písm. q) smernice 2013/32/EÚ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32 z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles (Belgicko)
14. januára 2020 – Top System SA/État belge**

(Vec C-13/20)

(2020/C 87/20)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaiteľka: Top System SA

Odporca v odvolacom konaní: État belge

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 5 ods. 1 smernice Rady zo 14. mája 1991 o právnej ochrane počítačových programov (91/250/EHS)⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že umožňuje oprávnenému nadobúdateľovi počítačového programu pristúpiť k rozkladu celého programu alebo jeho časti, ak je tento rozklad nevyhnutný na to, aby mohol opraviť chyby ovplyvňujúce fungovanie uvedeného programu, vrátane prípadu, keď oprava spočíva v deaktivovaní funkcie, ktorá ovplyvňuje riadne fungovanie aplikácie, ktorá je súčasťou tohto programu?
2. V prípade kladnej odpovede musia byť okrem toho splnené podmienky článku 6 smernice alebo iné podmienky?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 122, 1991, s. 42.

Žaloba podaná 17. januára 2020 – Európska komisia/Švédске kráľovstvo

(Vec C-22/20)

(2020/C 87/21)

Jazyk konania: švédčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: E. Manhaeve, C. Hermes, E. Ljung Rasmussen a K. Simonsson)

Žalovaný: Švédске kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Švédske kráľovstvo si tým, že neposkytlo Komisii informácie nevyhnutné na posúdenie správnosti tvrdení, podľa ktorých aglomerácie Habo a Töreboda spĺňajú požiadavky smernice Rady z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd ⁽¹⁾, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii,
- určiť, že Švédske kráľovstvo si tým, že nezabezpečilo, aby komunálne odpadové vody pochádzajúce z aglomerácií Lycksele, Malå, Mockfjärd, Pajala, Robertsfors a Tännadalen prešli v súlade s požiadavkami smernice 91/271/EHS pred vypustením sekundárnym alebo ekvivalentným čistením, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 uvedenej smernice v spojení s jej článkami 10 a 15,
- určiť, že Švédske kráľovstvo si tým, že nezabezpečilo, aby komunálne odpadové vody pochádzajúce z aglomerácií Borås, Skoghall, Habo a Töreboda boli v súlade s požiadavkami smernice 91/271/EHS čistené podľa prísnejších požiadaviek, než aké sú stanovené v jej článku 4, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 5 uvedenej smernice v spojení s jej článkami 10 a 15,
- zaviazat' Švédske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

- Článok 4 ods. 1 smernice 91/271/EHS stanovuje, že členské štáty zabezpečia, aby komunálne odpadové vody pochádzajúce z aglomerácií určitej veľkosti prešli pred vypustením sekundárnym alebo ekvivalentným čistením.
- Podľa článku 5 uvedenej smernice členské štáty takisto zabezpečia, aby komunálne odpadové vody pochádzajúce z aglomerácií určitej veľkosti prešli pred vypustením v citlivých oblastiach náročnejším čistením ako tým, ktoré je uvedené v článku 4.
- Článok 4 ods. 3 smernice v spojení s prílohou I bodom B.2 a tabuľkou 1 – ako aj jej článok 5 ods. 3 v spojení s prílohou I bodom B.3 a tabuľkou 2, pokiaľ ide o komunálne odpadové vody pochádzajúce z aglomerácií s populačným ekvivalentom vyšším ako 10 000 PE – stanovujú požiadavky na vypúšťanie z čističiek komunálnych odpadových vôd (ďalej len „požiadavky na vypúšťanie“). V prejednávacom prípade je dôležité, že tieto požiadavky stanovujú hraničné hodnoty koncentrácie biochemickej spotreby kyslíku (BSK), chemickej spotreby kyslíku (CHSK), ako aj vypúšťanie dusíku.
- Článok 15 smernice v spojení s prílohou I bodom D uvádza požiadavky na monitorovanie a overovanie súladu s požiadavkami na vypúšťanie. Dané požiadavky spresňujú ročný počet a frekvenciu odberu vzoriek (ďalej len „požiadavky na kontrolu“).
- Článok 10 smernice uvádza požiadavky na projektovanie, budovanie, prevádzkovanie a udržiavanie čističiek odpadových vôd postavených spôsobom vyhovujúcim požiadavkám na vypúšťanie.
- Po vyhodnotení informácií, ktoré poskytlo Švédsko, sa Komisia domnieva, že v šiestich aglomeráciách Švédsko neplní požiadavky článku 4 smernice v spojení s jej článkami 10 a 15, keďže nie sú splnené požiadavky na vypúšťanie alebo na kontrolu.
- Po vyhodnotení informácií, ktoré poskytlo Švédsko, sa Komisia takisto domnieva, že v štyroch ďalších aglomeráciách Švédsko neplní požiadavky článku 5 smernice v spojení s jej článkami 10 a 15, keďže nie sú splnené požiadavky na vypúšťanie.
- Švédsko tvrdí, že v dvoch z týchto aglomerácií sú splnené požiadavky na vypúšťanie dusíku prirodzeným zadržovaním. Švédsko však Komisii neposkytlo informácie nevyhnutné na posúdenie správnosti tvrdení Švédska o rozsahu prirodzeného zadržovania a o dodržiavaní požiadaviek smernice na odstraňovanie dusíku týmto spôsobom. Komisia teda zastáva názor, že Švédsko porušilo zásadu lojálnej spolupráce zakotvenú v článku 4 ods. 3 ZEÚ.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 135, 1991, s. 40; Mím. vyd. 15/002, s. 26.

Žaloba podaná 29. januára 2020 – Európska komisia/Helénska republika**(Vec C-51/20)**

(2020/C 87/22)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Bouchagiar a B. Stromsky)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Helénska republika si tým, že neprijala všetky opatrenia potrebné na splnenie povinností vyplývajúcich z rozsudku Súdneho dvora z 9. novembra 2017 vo veci C-481/16, Komisia/Helénska republika, EU:C:2017:845, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tohto rozsudku a z článku 260 ods. 1 ZFEÚ,
- uložil Helénskej republike povinnosť zaplatiť Komisii penále vo výške 26 697,89 eura za každý deň omeškania so splnením povinností vyplývajúcich z rozsudku Súdneho dvora z 9. novembra 2017 vo veci C-481/16 za obdobie odo dňa vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci do dňa, keď sa rozsudku z 9. novembra 2017 plne vyhovie,
- uložil Helénskej republike povinnosť zaplatiť Komisii paušálnu sumu, ktorej výška sa rovná súčinu dennej sumy vo výške 3 709,23 eura a počtu dní, ktoré uplynú odo dňa vyhlásenia rozsudku z 9. novembra 2017 do dňa vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci,
- uložil Helénskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V súlade s rozhodnutím Európskej komisie z 27. marca 2014 v konaní SA.34572 mala Helénska republika povinnosť do štyroch mesiacov získať späť nezlučiteľnú štátnu pomoc poskytnutú spoločnosti Larco a právne dostačujúcim spôsobom upovedomiť Komisiu o prijatí opatrení nevyhnutných na tento účel. Dotknutá pomoc spočívala v štátnych zárukách v prospech spoločnosti Larco v rokoch 2008, 2010 a 2011 a v účasti štátu na navýšení základného imania spoločnosti v roku 2009.

Dňa 2. septembra 2016 podala Komisia žalobu na Súdnom dvore pre nesplnenie povinnosti podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ (vec C-481/16). Súdny dvor 9. novembra 2017 rozhodol, že Helénska republika tým, že v stanovených lehotách neprijala všetky opatrenia potrebné na výkon rozhodnutia Komisie a tým, že neupovedomila Komisiu o opatreniach prijatých na základe tohto rozhodnutia, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 3 a 5 dotknutého rozhodnutia, ako aj zo Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Helénska republika si tým, že neprijala opatrenia potrebné na splnenie povinností vyplývajúcich z rozsudku Súdneho dvora z 9. novembra 2017, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tohto rozhodnutia a z článku 260 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Žaloba podaná 4. februára 2020 – Európska komisia/Spolková republika Nemecko**(Vec C-57/20)**

(2020/C 87/23)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: R. Pethke a J. Jokubauskaitė, Bevollmächtigte)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Spolková republika Nemecko si tým, že na všetkých poľnohospodárov v zásade uplatnila paušálnu úpravu bez ohľadu na to, či by uplatnenie všeobecnej úpravy DPH alebo osobitnej úpravy spôsobilo ťažkosti malým podnikom, ako aj tým, že uplatnila daňovú sadzbu paušálnej kompenzácie, ktorá vedie k štrukturálnej, nadmernej kompenzácii dane zaplatenej na vstupe, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 296 ods. 1 a článku 299 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty⁽¹⁾,
- zaviazať Spolkovú republiku Nemecko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 296 ods. 1 smernice 2006/112/ES.

Vo svojom prvom žalobnom dôvode Komisia uvádza, že Spolková republika Nemecko tým, že na všetkých poľnohospodárov v zásade uplatnila paušálnu úpravu bez ohľadu na to, či uplatnenie všeobecnej úpravy DPH alebo osobitnej úpravy spôsobí eventuálne ťažkosti malým podnikom, porušila článok 296 ods. 1 smernice 2006/112.

Článok 296 ods. 1 smernice 2006/112 vyžaduje adekvátne rozlišovanie poľnohospodárov, ktorí môžu byť zvýhodnení paušálnou úpravou. Preto zvýhodnení poľnohospodári musia spĺňať kvalifikačné rozlišovacie kritérium v podobe ťažkostí pri uplatnení všeobecnej úpravy DPH alebo osobitnej úpravy podľa kapitoly 1. Spolková republika Nemecko nepristúpila k takémuto kvalifikovanému výberu zvýhodnených poľnohospodárov.

Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Spolková republika Nemecko porušila článok 299 smernice 2006/112 tým, že ňou stanovená daňová sadzba paušálnej kompenzácie vedie k štrukturálnej, nadmernej kompenzácii dane skutočne zaplatenej na vstupe poľnohospodármi s paušálnou úpravou.

Vo výpočte sa na jednej strane od obrátov celého poľnohospodárskeho sektora odpočítali poľnohospodárske služby poskytované poľnohospodármi poskytujúcimi služby iným poľnohospodárom na komerčnom základe, ale na druhej strane zaťaženie daňou zaplatenou na vstupe celého poľnohospodárskeho sektora bolo znížené len o zaťaženie daňou zaplatenou na vstupe poľnohospodármi podliehajúcimi bežnému zdaneniu a nebolo znížené o zaťaženie daňou zaplatenou na vstupe poľnohospodármi poskytujúcimi služby iným poľnohospodárom na komerčnom základe. To viedlo k nadmernej kompenzácii v podobe paušálne vrátenej dane zaplatenej na vstupe poľnohospodármi, ktorí podliehajú paušálnemu zdaneniu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

VŠEOBECNÝ SÚD

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 12. decembra 2019 – KF/SatCen

(Vec T-619/19 R)

(„Rozhodnutie o začatí administratívneho vyšetrovania – Návrh na odklad výkonu – Návrh na nariadenie predbežných opatrení – Neprípustnosť – Neexistencia naliehavosti“)

(2020/C 87/24)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: KF (v zastúpení: A. Kunst, avocat a N. Macaulay, barrister)

Žalovaný: Satelitné stredisko Európskej únie (v zastúpení: A. Guillerme, splnomocnená zástupkyňa)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článkov 278 a 279 ZFEÚ na odklad výkonu rozhodnutia riaditeľa Satelitného strediska Európskej únie (SatCen) z 3. júla 2019 o opätovnom začatí administratívneho vyšetrovania týkajúceho sa KF

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežných opatrení sa zamieta.
2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Žaloba podaná 11. decembra 2019 – Multi-Service/Komisia

(Vec T-873/19)

(2020/C 87/25)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Multi-Service S.A. (Kwidzyn, Poľsko) (v zastúpení: P. Jankowski, adwokat)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie ARES (2019) 6103796 z 3. októbra 2019 vo veci zápisu do registra v súlade s vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2019/661, registrové číslo 9920, a obnovil zápis spoločnosti do registra,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania,
- pripustil dôkazy obsiahnuté v liste z 23. novembra 2019.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby uvádza žalobkyňa jediný žalobný dôvod.

Žalovanej vytýka porušenie článku 17 nariadenia č. 517/2014 v spojení s článkom 6 vykonávacieho nariadenia 2019/661 z dôvodu, že neoprávnene zrušila registráciu žalujúcej spoločnosti v registri fluórovaných uhlíkovodíkov (HFC).

Žaloba podaná 31. decembra 2019 – GABO:mi/Komisia

(Vec T-881/19)

(2020/C 87/26)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (Mníchov, Nemecko) (v zastúpení: C. Mayer, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1 680 681,82 eura, zvýšenú o úroky vo výške 76 552,60 eura;
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na povinnosti žalovanej nahradiť všetky oprávnené náklady.

- Žalobkyňa poskytovala služby v rámci 6. a 7. rámcového programu. Od 1. augusta 2015 do 30. apríla 2016 žalobkyňa pracovala na celkovo 37 výskumných projektoch. Od 1. mája 2016 do 30. júna 2016, žalobkyňa poskytovala služby v rámci 38 výskumných projektov. Všetky náklady vynaložené v týchto obdobiach spĺňali kritérium oprávnenosti stanovené v dohodách o grantoch uzavretých zmluvnými stranami (článok II.14.1). Žalovaná tieto náklady ešte nenahradiła. Na základe dohodách o grantoch je povinná ich nahradiť.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že náhrady nákladov sú vylúčené za obdobie od augusta 2015 do apríla 2016.

- Náhrady nákladov za obdobie od augusta 2015 do apríla 2016 sú vylúčené na základe nemeckej právnej úpravy v oblasti platobnej neschopnosti. So zreteľom na čiastkovú sumu 274 248,27 eura, nemožnosť dovolávať sa náhrady nákladov na základe tvrdení žalobkyne vyplýva z článku 95 ods. 1 tretej vety nemeckého zákonníka o platobnej neschopnosti (ďalej len „InsO“). Pokiaľ ide o náhradu nákladov v zostávajúcej sume 1 144 394,33 eur, na základe rozsudku z 25. septembra 2018, GABO:mi/Komisia (T-10/16, neuvverejnený, EU:T:2018:600), sa táto náhrada považuje za neúčinnú podľa článku 96 ods. 1 tretej vety InsO v spojení s článkom 133 ods. 1 InsO (predchádzajúce znenie zákona).

3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že náhrady nákladov sú vylúčené so zreteľom na predbežné insolvenčné konanie (od mája do júna 2016).

- Náhrady nákladov žalobkyne počas obdobia od mája do júna 2016 sú vylúčené podľa článku 96 ods. 1 tretej vety InsO v spojení s článkom 130 ods. 1 bodom 2 InsO. Článok 96 ods. 1 tretia veta InsO stanovuje, že tieto náhrady nákladov sú vylúčené so zreteľom na platobnú neschopnosť v prípade, že platobná neschopnosť bola vyhlásená pred začatím insolvenčného konania alebo po začatí tohto konania, pokiaľ nárok na náhradu nákladov bol získaný spôsobom, na základe ktorého môže byť zrušený.

Žaloba podaná 3. januára 2020 – Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii/Komisia

(Vec T-4/20)

(2020/C 87/27)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii (Wrocław, Poľsko) (v zastúpení: Ł. Stępkowski, lawyer)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil, že zmluvný nárok žalovanej uvedený v liste z 13. novembra 2019 [ref. Ares (2019) 6993009] z 13. novembra 2019, a v šiestich oznámeniach o dlhu vystavených žalovanou, ku ktorým bol pripojený sprievodný list v celkovej výške 180 893,90 eura, ktoré sú tvorené sumou 164 449 eur, pokiaľ ide o výšku istiny, a sumou 16 444,90 eura, pokiaľ ide o náhradu škody, neexistuje, a v dôsledku toho:
- vyhlásil, že personálne náklady, ktoré sú predmetom žaloby, sú oprávnené náklady, ktoré má žalovaná zaplatiť, a
- uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 180 893,90 eura, zvýšenú o zákonné úroky z omeškania podľa belgického práva vo výške 8 % ročne od 24. decembra 2019 vrátane, do dňa zaplata istiny, a
- subsidiárne, ak list žalovanej z 13. novembra 2019 [ref. Ares (2019) 6993009] predstavuje napadnuteľný akt, zrušil rozhodnutie Komisie obsiahnuté v tomto liste,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza nasledujúce žalobné dôvody.

1. Prvý hlavný žalobný dôvod je založený na porušení zmluvy: porušenie článku II.14 ods. 1 písm. a) a b) v spojení s článkom II.6 ods. 6, článkom II.22 ods. 6 a II.24 ods. 1 príloh II dohôd o subvenciách č. 248577-C2POWER, 257626-ACROPOLIS a 215669-EUWB.
2. Druhý hlavný žalobný dôvod je založený na porušení rozhodného práva, teda belgického práva: porušenie článkov 1134, 1135 a 1315 belgického Občianskeho zákonníka.
3. Tretí hlavný žalobný dôvod je založený na porušení rozhodného práva, teda poľského práva: porušenie článkov 113, 18 ods. 2 a 140 poľského Zákonníku práce.

4. Štvrtý hlavný žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná je povinná uhradiť zákonný úrok na základe všeobecnej zásady práva Únie týkajúcej sa úrokov z omeškania a podľa belgického práva.
5. Piaty hlavný žalobný dôvod je založený na porušení zásady legitímnej dôvery, pretože žalovaná strana poskytla presné a bezpodmienečné záruky, ktoré neboli dodržané.
6. V šiestom hlavnom žalobnom dôvode týkajúcom sa trov konania, žalobkyňa navrhuje, aby bola žalovanej, ako účastníkovi konania, ktorý nemal vo veci úspech, uložená povinnosť nahradiť trovy konania.
7. Prvý subsidiárny žalobný dôvod je založený na porušení práva na obranu, pretože žalovaná nepredložila dôkazy a žalobkyňu nevypočula.
8. Druhý subsidiárny žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení, pretože žalovaná sa dopustila nesprávneho skutkového zistenia a nepreukázala súbor zhodujúcich sa dôkazov.
9. Tretí subsidiárny žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti uviesť odôvodnenie, pretože žalovaná nepredložila odôvodnenie a odmietla vysvetliť svoje stanovisko.
10. Štvrtý subsidiárny žalobný dôvod je založený na porušení zásady legitímnej dôvery tým, že žalovaná poskytla presné a bezpodmienečné záruky, ktoré neboli dodržané.
11. V piatom subsidiárnom žalobnom dôvode týkajúcom sa trov konania, žalobkyňa navrhuje, aby bola žalovanej, ako účastníkovi konania, ktorý nemal vo veci úspech, uložená povinnosť nahradiť trovy konania.

Žaloba podaná 7. januára 2020 – Global Translation Solutions/Parlament

(Vec T-7/20)

(2020/C 87/28)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Global Translation Solutions ltd. (Valletta, Malta) (v zastúpení: C. Mifsud-Bonnici, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie žalovaného z 28. októbra 2019 o zamietnutí ponuky žalobkyne predloženej pre časť 15 verejného obstarávania TRA/EU 19/2019 ⁽¹⁾,
- alternatívne zrušil rozhodnutie žalovaného z 5. decembra 2019 zadať časť 15 verejného obstarávania TRA/EU 19/2019 iba jednému podnikateľskému subjektu a
- uložil žalovanému nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že rozhodnutie žalovaného z 28. októbra 2019 o zamietnutí ponuky žalobkyne predloženej pre časť 15 verejného obstarávania TRA/EU 19/2019 bolo nezákonné z dôvodu, že je založené na nesprávnom skutkovom zistení, a to zistení, že formát súboru „.doc“ nespĺňal podmienky podkladov verejného obstarávania pretože:
 - súťažné podklady neboli dostatočne jasne, presne a jednoznačne formulované a/alebo

- formát súboru „doc“ je funkčne rovnocenný formátu súboru „docx“.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že rozhodnutie žalovaného z 28. októbra 2019 o zamietnutí ponuky žalobkyne predloženej pre časť 15 verejného obstarávania TRA/EU 19/2019 bolo nezákonné z dôvodu, že:
- postup žalovaného bol v rozpore s právnymi predpismi, medzi iným článkom 106 ods. 3 vykonávacieho nariadenia Komisie ^(?) a v rozpore so všeobecnými zásadami práva Únie týkajúcimi sa verejného obstarávania, vrátane zásady proporcionality a/alebo
- postup žalovaného bol v rozpore s právnymi predpismi, medzi iným článkom 96 ods. 2 finančného nariadenia ^(?) a všeobecnými zásadami práva Únie, vrátane zásady riadnej správy vecí verejných a zásady obozretnosti.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tvrdení, že rozhodnutie žalovaného z 5. decembra 2019 zadať časť 15 verejného obstarávania TRA/EU 19/2019 iba jednému podnikateľskému subjektu bolo nezákonné z dôvodu, že je v rozpore so všeobecnými zásadami práva Únie týkajúcimi sa verejného obstarávania a v rozpore so súťažnými podkladmi verejného obstarávania.

⁽¹⁾ Ú. v. 2019/S 54-123613

⁽²⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 1268/2012 z 29. októbra 2012 o pravidlách uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie (Ú. v. EÚ L 362, 2012, s. 1).

^(?) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012, o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 2012, s. 1).

Žaloba podaná 20. januára 2020 – West End Drinks/EUIPO – Pernod Ricard (The King of SOHO)
(Vec T-31/20)
(2020/C 87/29)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: West End Drinks Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: C. Hawkes, solicitor a C. Hall, barrister)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Pernod Ricard SA (Paríž, Francúzsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie The King of SOHO v zlatej, tmavožltej, svetložltej a krémovej farbe – prihláška č. 11 539 103

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 16. októbra 2019 vo veci R 1543/2018-1

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

- zrušil rozhodnutie námietkového oddelenia,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 42 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 27. januára 2020 – AV a AW/Parlament

(Vec T-43/20)

(2020/C 87/30)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: AV a AW (v zastúpení: L. Levi a S. Rodrigues, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil túto žalobu sa prípustnú a dôvodnú,
- zrušil napadnuté rozhodnutia a pripomenul žalovanému, ak je to potrebné, jeho povinnosť vyvodiť z toho všetky dôsledky vo vzťahu k žalobcom podľa článku 266 ZFEÚ, najmä pokiaľ ide o odmeny a povýšenie,
- uložil žalobcovi povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobcovia na podporu svojich žalôb podaných proti rozhodnutiam z 21. júna 2019, ktorými im Parlament uložil disciplinárny postih spočívajúci v preradení v jednom prípade o štyri nižšie platové triedy a v druhom prípade o dve nižšie platové triedy, uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení práva byť vypočutý z dôvodu, že žalobcovia neboli vypočutí príslušným orgánom.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení práva na obranu a zásady riadnej správy vecí verejných.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na nezrovnalostiach prípravných aktov napadnutých rozhodnutí. Žalobcovia v tejto súvislosti poukazujú na nezrovnalosť správy z vyšetrovania Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) a stanovisko disciplinárnej komisie.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článkov 4 a 16 prílohy IX Služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“) a zásad prenesenia právomocí a procesnej nezávislosti členských štátov. Žalobcovia tvrdia, že disciplinárna komisia a menovací orgán (ďalej len „MO“) mali overiť platnosť splnomocnenia advokáta pri vypočutí 20. februára 2018 z hľadiska portugalského práva. Dodávajú, že v každom prípade po tom, čo disciplinárna komisia a MO boli prvýkrát upozornení o neplatnosti splnomocnenia advokáta, mali vyvodiť dôsledky, ktoré sú nutné v prípade disciplinárneho konania, najmä pokiaľ ide o implicitné vyjadrenie súhlasu žalobcov so skutkovým stavom, ktorý im bol vytýkaný, a závery OLAF-u a jeho vyšetrovateľov.

5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 10 prílohy služobného poriadku v rozsahu, v akom neboli postihy primerané závažnosti pochybení.

Žaloba podaná 28. januára 2020 – Sahaj Marg Spirituality Foundation/EUIPO (Heartfulness)

(Vec T-48/20)

(2020/C 87/31)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sahaj Marg Spirituality Foundation (Manapakkam, India) (v zastúpení: E. Manresa Medina, lawyer)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu v súvislosti s obrazovou ochrannou známkou Heartfulness – prihláška č. 1 433 232

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 26. novembra 2019 vo veci R 1266/2019-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 7 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 29. januára 2020 – Rothenberger/EUIPO – Paper Point (ROBOX)

(Vec T-49/20)

(2020/C 87/32)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Rothenberger AG (Kelkheim, Nemecko) (v zastúpení: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Paper Point Snc di Daria Fabbroni e Simone Borghini (Arezzo, Taliansko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie ROBOX – prihláška č. 16 462 971

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 31. októbra 2019 vo veci R 210/2019-1

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil povinnosť nahradiť trovy konania EUIPO, a v prípade, že ďalší účastník konania pred odvolacím senátom vstúpi do konania, vedľajšiemu účastníkovi konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 31. januára 2020 – Mélin/Parlament

(Vec T-51/20)

(2020/C 87/33)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Joëlle Mélin (Aubagne, Francúzsko) (v zastúpení: F. Wagner, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil námietku protiprávnosti za prípustnú a rozhodol, že článok 33 ods. 1 a 2 a článok 68 ods. 1 a 2 VPŠP [vykonávacie pravidlá k štatútu poslancov] sú protiprávne,
- konštatoval, že rozhodnutie generálneho tajomníka zo 17. decembra 2019 nemá právny základ, a uvedené rozhodnutie zrušil,
- podporne, konštatoval, že generálny tajomník porušil článok 68 ods. 2 VPŠP, a zrušil rozhodnutie zo 17. decembra 2019;

predovšetkým:

- konštatoval, že Joëlle Melin predložila dôkaz o práci svojej asistentky v súlade s článkom 33 ods. 1 a 2 VPŠP a judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie;

a v dôsledku toho,

- zrušil rozhodnutie generálneho tajomníka Európskeho parlamentu zo 17. decembra 2019, ktoré bolo oznámené listom č. D202484 z 18. decembra 2019 prijatým podľa článku 68 rozhodnutia predsedníctva Európskeho parlamentu 2009/C 159/01 z 19. mája a 9. júla 2008, ktorým sa uplatňujú vykonávacie pravidlá k štatútu poslancov Európskeho parlamentu, v znení zmien a doplnení, ktorým bola konštatovaná pohľadávka voči žalobkyni vo výške 130 339,35 eura z titulu súm neoprávnene vyplatených na asistentov poslancov a boli uvedené dôvody pre jej vymáhanie,

- zrušil oznámenie o dlhu č. 2019-2081, ktorým bola žalobkyňa informovaná o tom, že na základe rozhodnutia generálneho tajomníka zo 17. decembra 2019 bola voči nej konštatovaná pohľadávka, ako aj o vymáhaní súm neoprávnene vyplatených na asistentov poslancov a uplatnení článku 68 VPŠP a článkov 98 až 101 rozpočtového nariadenia;
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na námietke protiprávnosti, z dôvodu, že články 33 a 68 vykonávacích opatrení k štatútu poslancov (ďalej len „vykonávacie opatrenia“) prijaté rozhodnutím predsedníctva Európskeho parlamentu z 19. mája a 9. júla 2008, sú v rozpore so zásadami právnej istoty a legitímnej dôvery najmä pre ich nejasnosť a nepresnosť. Žalobkyňa tvrdí, že nepresnosť napadnutých ustanovení vedie k pretoriánskému vymedzeniu právneho pravidla vykonávacích opatrení. Podrobnosti týkajúce sa dôkazu o práci poslaneckého asistenta pritom stanovené v judikatúre vychádzajúci z rozsudku Montel až v roku 2017, pričom judikatúra vychádzajúca z rozsudku Gorostiaga z roku 2005 sa týkala len dôkazu o výplatách platov uskutočnených tretími osobami. Napadnuté ustanovenia tak od roku 2008 vykazovali prvky neistoty a nejasnosti. Žalobkyňa dodáva, že napriek rizikám právnej neistoty Európsky parlament jasne a presne neupravil postup kontroly parlamentnej asistencie a neformalizoval povinnosť poslanca týkajúcu sa vytvárania a uchovávanía záznamov, a dokonca ani režim prípustných, identifikovateľných a datovaných dôkazov.
2. Druhý žalobný dôvod vychádza z porušenia podstatnej procesnej náležitosti a práva na obranu. Žalobkyňa uvádza, že generálny tajomník upustil od akéhokoľvek vypočutia a akéhokoľvek postupu predchádzajúceho jeho novému rozhodnutiu, že ju nepožiadala o žiadne vysvetlenie a že skúmaný spis nezohľadňuje doplňujúce podklady, ktoré poskytla na podporu svojej žiadosti zo 7. decembra 2018. Žalobkyňa sa ďalej domnieva, že generálny tajomník ju tým, že nedodrжал postup podľa čl. 68 ods. 2 vykonávacích opatrení, zbavil možnosti, aby mu predložila tieto doplňujúce podklady, a tým ju vystavil riziku, že Všeobecný súd tieto podklady odmietne, pretože neboli predložené na posúdenie generálnemu tajomníkovi od začiatku postupu vymáhania.

Žaloba podaná 3. februára 2020 – Bezos Family Foundation/EUIPO – SNCF Mobilités (VROOM)

(Vec T-56/20)

(2020/C 87/34)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Bezos Family Foundation (Seattle, Washington, Spojené štáty) (v zastúpení: A. Klett a M. Schaffner, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: SNCF Mobilités, établissement public à caractère industriel et commercial (Saint-Denis, Francúzsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška slovnnej ochrannej známky Európskej únie VROOM – prihláška č. 17 569 997

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 20. novembra 2019 vo veci R 1288/2019-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zamietol námietku č. B 3 051 050,
- povolil zápis prihlášky ochrannej známky Európskej únie „VROOM“ č. 17 569 997,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania pred Všeobecným súdom a EUIPO (odvolací senát a námietkové oddelenie) vrátane nevyhnutných nákladov, ktoré žalobkyňa vynaložila v týchto konaniach.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 3. februára 2020 – Group/EUIPO – Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)

(Vec T-57/20)

(2020/C 87/35)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: bulharčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Group EOOD (Sofia, Bulharsko) (v zastúpení: D. Dragiev a A. Andreev Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Kosta Iliev (Sofia, Bulharsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie „GROUP Company TOURISM & TRAVEL“ vo svetlofialovej, šedej, čiernej, fialovej, oranžovej, červenej a žltej farbe – prihláška č. 10 640 449

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 8. novembra 2019 vo veci R 2059/2018-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO ako aj prípadnému vedľajšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 8 ods. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady 2017/1001.

Žaloba podaná 3. februára 2020 – Sonova/EUIPO – Digitmarket (B-Direct)**(Vec T-61/20)****(2020/C 87/36)***Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Sonova AG (Stäfa, Švajčiarsko) (v zastúpení: A. Sabellek Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Digitmarket – Sistemas de Informação SA (Maia, Portugalsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: medzinárodný zápis slovnej ochrannej známky B-Direct s vyznačením Únie – medzinárodný zápis s vyznačením Únie č. 1 342 390

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 28. novembra 2019 vo veci R 88/2019-1

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií
Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK